

Ady Endre

(1877 - 1919)

Válogatott versek

Editura Kedvenc Kiadó
Székelyudvarhely, 2016

(GÓG ÉS MAGÓG FIA VAGYOK ÉN...)	3
A VÁR FEHÉR ASSZONYA	3
MERT ENGEM SZERETSZ	4
FÉLIG CSÓKOLT CSÓK	4
HÉJA-NÁSZ AZ AVARON	5
A HORTOBÁGY POÉTÁJA	6
LELKEK A PÁNYVÁN	6
A MAGYAR UGARON	7
A GARE DE L'ESTEN	7
AZ ÉN MENYASSZONYOM	9
HARC A NAGYÚRRAL	10
ÚJ VIZEKEN JÁROK	12
AZ ANYÁM ÉS ÉN	13
PÁRISBAN JÁRT AZ ŐSZ	14
SÍRNI, SÍRNI, SÍRNI	15
A FEKETE ZONGORA	16
HEPEHUPÁS, VÉN SZILÁGYBAN	16
FÖLSZÁLLOTT A PÁVA	17
A MAGYAR MESSIÁSOK	17
PÁRIS, AZ ÉN BAKONYOM	18
JÓ CSÖND-HERCEG ELŐTT	19
AKIK MINDIG ELKÉSNEK	19
AZ ŐS KAJÁN	20
SÍRÁS AZ ÉLET-FA ALATT	23
A NAGY PÉNZTÁRNOK	23
JÚDÁS ÉS JÉZUS	24
HAVASOK ÉS RIVIÉRA	25
VÉR ÉS ARANY	26
MI URUNK: A PÉNZ	27
KÉT HAJDANI SZERETŐK	27
LÉDÁVAL A BÁLBAN	28
A LÉDA ARANY-SZOBRA	29
EGY JÖVENDŐ KARÁCSONY	29
A HOLNAP ELÉBE	31
AZ ÉRTŐL AZ OCEÁNIG	31
(AZ ÚR ILLÉSKÉNT ELVISZ MIND...)	32
AZ ISTEN BALJÁN	32
KRISZTUS-KERESZT AZ ERDŐN	34

AZ ÚR ÉRKEZÉSE	34
A SION-HEGY ALATT	35
A NAGY CETHALHOZ	36
MAGYAR JAKOBINUS DALA	37
AZ ÉN MAGYARSÁGOM	38
A HALÁL-TÓ FÖLÖTT	39
ÉN RÉGI MÁTKÁM	39
CSÁK MÁTÉ FÖLDJÉN	40
A GRÓFI SZÉRŰN	41
DÓZSA GYÖRGY UNOKÁJA	42
A MUSZÁJ HERKULES	42
(SEM UTÓDJA, SEM BOLDOG ŐSE...)	43
A FÖL-FÖLDOBOTT KŐ	44
KÜLDÖM A FRIGY-LÁDÁT	45
PROLETÁR FIÚ VERSE	46
ADJON ISTEN MINDENKINEK	47
KOCSI-ÚT AZ ÉJSZAKÁBAN	48
HISZEK HITETLENŰL ISTENBEN	48
FEHÉR ASZTAL BÚCSÚZTATÓJA	50
A MEGHÍVOTT HALÁL	51
A FIAM BÖLCSŐJÉNÉL	52
ÁLDÁSADÁS A VONATON	53
KIS, KARÁCSONYI ÉNEK	54
ISTENHEZ HANYATLÓ ÁRNYÉK	55
A TAVASZNAK ALKONYATA	56
A TŰZ MÁRCIUSA	57
VITÉZ MIHÁLY ÉBRESZTÉSE	59
TÖRTÉNELMI LECKE FIÚKNAK	61
LEVÉL-FÉLE MÓRICZ ZSIGMONDHOZ	62
ÉN, SZEGÉNY MAGAM	65
TEVELED AZ ISTEN	66
A MAGUNK SZERELME	66
ELBOCSÁTÓ, SZÉP ÜZENET	67
VALAKI ÚTRAVÁLT BELŐLÜNK	69
A MENEKÜLŐ LOVAS	71
ÉS SEHOGYSE VAGYOK	72
ZUHANÁS A SEMMIBE	73
MERT TÚLSÁGOSAN AKARLAK	74
ROHANUNK A FORRADALOMBA	75
A TŰZ CSIHOLÓJA	77

KI LÁTOTT ENGEM?	77
A PERC-EMBERKÉK UTÁN	78
HUNN, ÚJ LEGENDA	79
UTOLSZOR MÉG PÁRISBA	81
SÍPJA RÉGI BABONÁNAK	86
UTÁLATOS, SZERELMES NÁCIÓM	87
A GYERMEKSÉG ELÉGIÁJA	88
KIS NŐI CSUKÁK	89
AZ IZGÁGA JÉZUSOK	90
ÜZENET EGYKORI ISKOLÁMBA	91
MEGKÖSZÖNÖM, HOGY VAGY	92
BECÉZŐ, SIMOGATÓ KEZED	93
EMLÉKEZÉS EGY NYÁR-ÉJSZAKÁRA	94
EMBER AZ EMBERTELENSÉGBEN	96
INTÉS AZ ŐRZŐKHÖZ	97
LEVÉL A VÉGEKRŐL	98
MAG HÓ ALATT	99
AZ ELTÉVEDT LOVAS	100
KRÓNIKÁS ÉNEK 1918-BÓL	101
A HALOTTAK ÉLÉN	103
IFJÚ SZIVEKBEN ÉLEK	104
ADJA AZ ISTEN	105
VALLOMÁS A SZERELEMRŐL	106
ÓRIZEM A SZEMED	106
NÉZZ, DRÁGÁM, KINCSEIMRE	107
ÉN JÓ HISZEKEGGYEM	108
ÚJ S ÚJ LOVAT	109
AZ UTOLSÓ HAJÓK	110
ÜDVÖZLET A GYŐZŐNEK	111

E mű részleteinek vagy teljes egészének közlése bármilyen médiában a kiadó írásbeli engedélye nélkül tilos és bűncselekmény a hatályban levő törvények szerint.

Reproducerea parțială sau integrală a ediției fără acordul editurii este interzisă și va fi pedepsită conform legilor în vigoare.

Megrendelhető:

0744-505331

0744-611095

E-mail: kedvenckiado2012@gmail.com

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

ADY, ENDRE (22.11.1877 ; MISENTEA)

Válogatott versek / Ady Endre. - Odorheiu Secuiesc : Kedvenc Kiado, 2016

ISBN 978-606-8638-28-7

821.511.141-1

(GÓG ÉS MAGÓG FIA VAGYOK ÉN...)

Góg és Magóg fia vagyok én,
Hiába döngetek kaput, falat
S mégis megkérdem tőletek:
Szabad-e sírni a Kárpátok alatt?

Verecke híres útján jöttem én,
Fülembe még ősmagyar dal riváll,
Szabad-e Dévénynél betörnöm
Új időknek új dalaival?

Fülembe forró ólmot öntsetek,
Legyek az új, az énekes Vazul,
Ne halljam az élet új dalait,
Tiporjatok reám durván, gazul.

De addig sírva, kínban, mit se várva
Mégiscsak száll új szárnyakon a dal
S ha elátkozza százszor Pusztaszer,
Mégis győztes, mégis új és magyar.

A VÁR FEHÉR ASSZONYA

A lelkem ódon, babonás vár,
Mohos, gőgös és elhagyott.
(A két szemem, ugye, milyen nagy?
És nem ragyog és nem ragyog.)

Konganak az elhagyott termek,
A bús falakról rámered
Két nagy, sötét ablak a völgyre.
(Ugye, milyen fáradt szemek?)

Örökös itt a lélekjárás,
A kripta-illat és a köd,
Árnyak suhognak a sötétben
S elátkozott had nyöszörög.

(Csak néha, titkos éji órán
Gyúlnak ki e bús, nagy szemek.)
A fehér asszony jár a várban
S az ablakokon kinevet.

MERT ENGEM SZERETSZ

Áldott csodáknak
Tükre a szemed,
Mert engem nézett.
Te vagy a bölcse,
Mesterasszonya
Az ölelésnek.
Áldott ezerszer
Az asszonyságod,
Mert engem nézett,
Mert engem látott.
S mert nagyon szeretsz:
Nagyon szeretlek
S mert engem szeretsz:
Te vagy az Asszony,
Te vagy a legszebb.

FÉLIG CSÓKOLT CSÓK

Egy félig csókolt csóknak a tüze
Lángol elébünk.
Hideg az este. Néha szaladunk,

Sírva szaladunk
S oda nem érünk.

Hányszor megállunk. Összeborulunk.
Égünk és fázunk.
Ellöksz magadtól: ajkam csupa vér,
Ajkad csupa vér.
Ma sem lesz nászunk.

Bevégzett csókkal lennének szívesen
Meggékült holtak,
De kell az a csók, de hí az a tűz
S mondjuk szomorún:
Holnap. Majd holnap.

HÉJA-NÁSZ AZ AVARON

Útra kelünk. Megyünk az Őszbe,
Vijjogva, sírva, kergetőzve,
Két lankadt szárnyú héja-madár.

Új rablói vannak a Nyárnak,
Csattognak az új héja-szárnyak,
Dúlnak a csókos ütközetek.

Szállunk a Nyárból, űzve szállunk,
Valahol az Őszben megállunk,
Fölborzolt tollal, szerelmesen.

Ez az utolsó nászunk nekünk:
Egymás husába beletépünk
S lehuллunk az őszi avaron.

Kúnfajta, nagyszemű legény volt,
Kínzottja sok-sok méla vágnak,
Csordát őrzött és nekivágott
A híres magyar Hortobágnak.

Alkonyatok és délibábok
Mégfogták százszor is a lelkét,
De ha virág nőtt a szívében,
A csorda-népek lelegelték.

Ezerszer gondolt csodaszépet,
Gondolt halálra, borra, nőre,
Minden más táján a világnak
Szent dalnok lett volna belőle.

De ha a piszkos, gatyás, bamba
Társakra s a csordára nézett,
Eltemette rögtön a nótát:
Káromkodott vagy füttyörészett.

LELKEK A PÁNYVÁN

Kipányválták a lelkemet,
Mert ficánkolt csikói tűzben,
Mert hiába korbácsoltam,
Hiába űztem, hiába űztem.

Ha láttok a magyar Mezőn
Véres, tajtékos, pányvás ménet:
Vágjátok el a kötelét,
Mert lélek az, bús, magyar lélek.

A MAGYAR UGARON

Elvadult tájon gázolok:
Ős, buja földön dudva, muhar.
Ezt a vad mezőt ismerem,
Ez a magyar Ugar.

Lehajlok a szent humuszig:
E szűzi földön valami rág.
Hej, égig-nyúló giz-gazok,
Hát nincsen itt virág?

Vad indák gyűrűznek körül,
Míg a föld alvó lelkét lesem,
Régmúlt virágok illata
Bódít szerelmesen.

Csönd van. A dudva, a muhar,
A gaz leház, altat, befed
S egy kacagó szél suhan el
A nagy Ugar felett.

A GARE DE L'ESTEN

Reggelre én már messze futok
S bomlottan sírok valahol:
Most sírni, nyögni nem merek én,
Páris dalol, dalol.

Én elmegyek most, hazamegyek,
Már sziszeg, dohog a vonat,
Még itt van Páris a szívemen
S elránt az alkonyat.

Most fűt bolond-sok álmom alá
A fűttyös, barna szörnyeteg.
Holnap fehérebb én leszek-e
Vagy a svájci hegyek?

Holnap fehérebb én leszek, én.
Téli sírkertek szele jó,
Küldi már a csókjait nekem
A magyar Temető.

Óh, az élet nem nagy vigalom
Sehol. De ámulni lehet.
Szép ámulások szent városa,
Páris, isten veled.

Az én hűtlen, beteg istenem
Ülj itt mindig vad torát:
A tűzcsóvás, felséges Öröm.
Dalolj, dalolj tovább.

Tőled hallja a zsoltárokat
E koldus, zűrös, bús világ
S az életbe belehazudunk
Egy kis harmóniát.

Dalolj, dalolj. Idegen fiad
Daltalan tájra megy, szegény:
Koldus zsvaját a magyar Ég,
Óh, küldi már felém.

Fagyos lehellet és hullaszag
Száll ott minden virág felett.
Elátkozott hely. Nekem: hazám.
A naptalan Kelet.

Mégis megyek. Visszakövetel
A sorsom. S aztán meghalok,
Megölnék a daltalan szívek
S a vad pénzma-szagok.

Megölnék és nem lesz mámorom,
Kinyúlok bután, hidegen.
Páris, te óriás Daloló,
Dalolj mámort nekem.

Csipkésen, forrón, illatosan
Csak egyszer hullna még reám
S csókolná le a szemeimet
Egy párisi leány.

Az alkonyatban zengnének itt
Tovább a szent dalok.
Kivágtatna a vasszörnyeteg
És rajta egy halott.

AZ ÉN MENYASSZONYOM

Mit bánom én, ha utcasarkok rongya,
De elkísérjen egész a síromba.

Álljon előmbe izzó, forró nyárban:
»Téged szeretlek, Te vagy, akit vártam.«

Legyen kirugdalt, kitagadott, céda,
Csak a szívébe láthassak be néha.

Ha vad viharban átkozódva állunk:
Együtt roskadjon, törjön össze lábunk.